

RAPORT Z RYNKU

Ceny uprawnień EUA

Sierpień 2026 r., podobnie jak lipiec, przyniósł na rynku uprawnień EUA umiarkowane wzrosty cen uprawnień, przy czym ich notowania pozostawały w stosunkowo wąskim przedziale ok. 80-84 EUR. Niska rynkowa płynność była charakterystyczna dla okresu wakacyjnego. Na ceny uprawnień EUA w sierpniu br. mogło wpłynąć kilka czynników, tj. m.in. niższa podaż uprawnień w związku z zakończeniem sprzedaży uprawnień w ramach funduszu RRF, rosnące ceny energii elektrycznej i gazu ziemnego oraz zwiększony popyt operatorów instalacji EU ETS w celu rozliczenia emisji za 2025 r.

Czynniki PRO-WZROSTOWE:

- Niższa podaż uprawnień na rynku w stosunku do lat poprzednich (co wynika m.in. z zakończenia sprzedaży uprawnień na aukcjach w ramach funduszu RRF)
- Większe zapotrzebowanie na uprawnienia przez operatorów instalacji EU ETS (konieczność rozliczenia emisji za 2025 r. do września br.)
- Rosnące ceny energii elektrycznej i gazu ziemnego w UE (co motywuje do przechodzenia na bardziej emisyjne paliwa - węgiel kamienny i brunatny)

Czynniki PRO-SPADKOWE:

- Realizacja zysków przez uczestników rynku.

Ceny uprawnień EUA na rynku wtórnym (spot) ICE/EEX nieznacznie wzrosły na przestrzeni lipca i sierpnia 2026 r. z 80,40 EUR do 82,43 EUR. Średnia ważona cena uprawnień EUA z 21 dni handlowych sierpnia 2026 r. wyniosła 81,46 EUR. Łączny wolumen obrotów na rynku wtórnym ICE i EEX wyniósł ok. 30,7 mln uprawnień. Wskaźnik zmienności cen, mierzony odchyleniem standardowym, wyniósł 1,06%, a różnica między najwyższą a najniższą ceną w sierpniu sięgnęła 3,65 EUR.

W numerze:

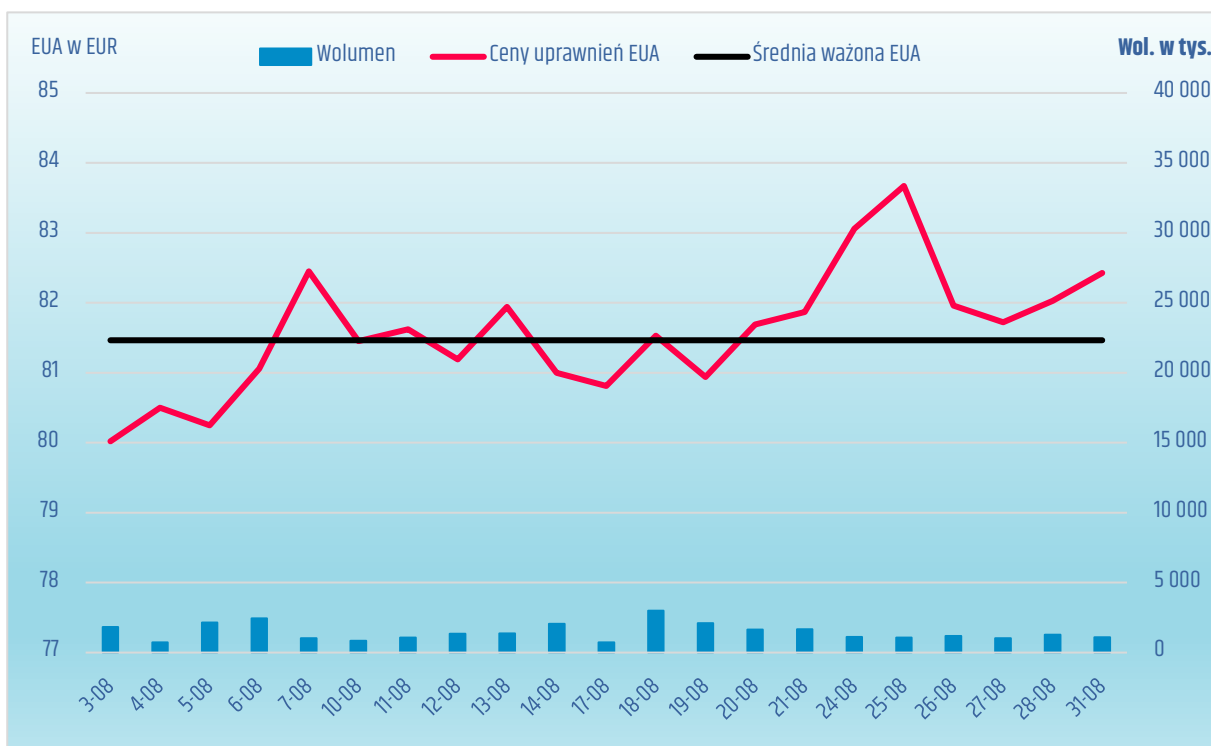
- ▶ Analiza kształtowania się cen uprawnień EUA na rynku wtórnym w sierpniu 2026 r.
- ▶ Najważniejsze wydarzenia związane z funkcjonowaniem EU ETS w sierpniu 2026 r.
- ▶ Kształtowanie się cen uprawnień EUA na rynku pierwotnym
- ▶ EU ETS: Prognozy cenowe CAKE/KOBIZE
- ▶ Przekroczenie celu 1,5°C nie do uniknięcia - najnowszy raport UNEP
- ▶ Najważniejsze informacje z globalnych systemów ETS oraz pozostałych inicjatyw redukcji emisji CO₂
- ▶ Pozostałe informacje
- ▶ Kalendarium najważniejszych wydarzeń we wrześniu 2026 r.
- ▶ Średnie ceny uprawnień EUA z rynku spot w latach 2013-2026
- ▶ Wielkość pozycji zajmowanych przez instytucje finansowe na rynku futures

Tabela 1. Notowania cen uprawnień EUA na rynku kasowym (spot - ICE i EEX) oraz terminowym („ICE EUA Futures Dec” dla lat 2026-2032) w dniach od 31 lipca do 31 sierpnia 2026 r.

Ceny uprawnień EUA (w EUR)								
Data	Spot	Dec26	Dec27	Dec28	Dec29	Dec30	Dec31	Dec32
31.sie.26	82,43	83,10	86,15	89,42	92,90	96,55	100,45	104,90
31.lip.26	80,40	81,26	84,18	87,25	90,55	94,10	97,65	101,65
Zmiana	2,52%	2,26%	2,34%	2,49%	2,60%	2,60%	2,87%	3,20%

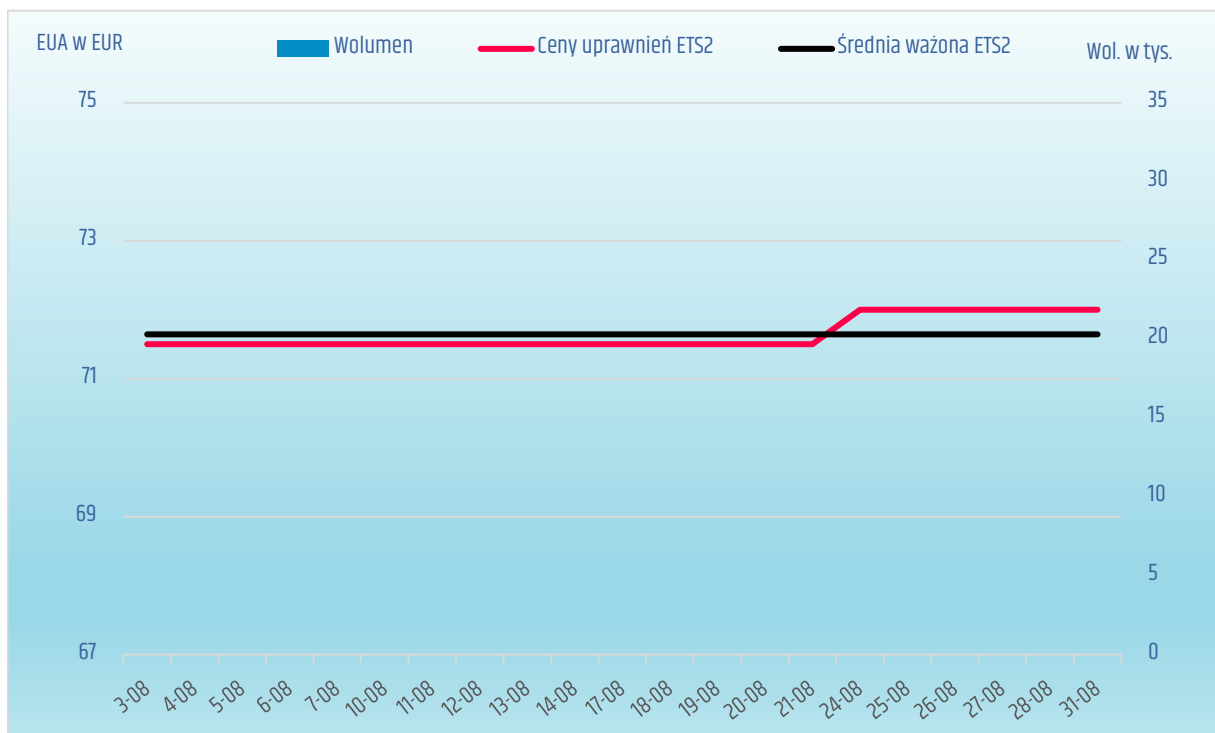
Źródło: opracowanie własne KOBIZE na podstawie www.barchart.com

Wykres 1. Notowania dziennych cen zamknięcia uprawnień EUA oraz poziom wolumenu na rynku spot giełd EEX oraz ICE w sierpniu 2026 r. [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych z giełd EEX oraz ICE

Wykres 2. Notowania dziennych cen zamknięcia kontraktów terminowych futures na uprawnienia w ETS2 na 2028 r. w sierpniu 2026 r. * [w EUR]

* W lipcu br. nie odnotowano żadnego obrotu. W związku z powyższym cenę ETS2 ustalono w określony sposób - giełdy mają obowiązek ustalania cen i stosują do tego własne algorytmy cenowe oparte na np. kursach referencyjnych, „wiszących” ofertach kupna/sprzedaży, ostatnich transakcjach sprzedaży itp.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełdy ICE

Analiza kształtowania się cen uprawnień na rynku wtórnym w sierpniu 2026 r.

W pierwszych dniach sierpnia br., ceny uprawnień wzrosły z ok. 81 EUR do ok. 83 EUR. Wzrostom cen uprawnień sprzyjały przede wszystkim rosnące ceny energii, które pozostawały pod wpływem sytuacji na rynku gazu ziemnego w Europie (zapasy gazu w Europie pozostawały wyraźnie poniżej poziomów obserwowanych zazwyczaj o tej porze roku (67%), co zwiększało niepewność dotyczącą kosztów energii w sezonie zimowym – okresie o wyższym zapotrzebowaniu i cenach) oraz napięć związanych z sytuacją na Bliskim Wschodzie. W tym ostatnim przypadku, mimo pojawiających się sygnałów o możliwości poprawy sytuacji w rejonie Cieśniny Ormuz, ceny energii pozostawały podwyższone, co wspierało również notowania cen uprawnień EUA.

W kolejnym tygodniu, tj. od 10 do 14 sierpnia, ceny uprawnień weszły w trend boczny i konsolidowały się w przedziale ok. 81-82 EUR. Ograniczona zmienność cen była prawdopodobnie związana z niską aktywnością uczestników rynku w okresie wakacyjnym.

Od 17 do 25 sierpnia ceny uprawnień EUA wzrosły z ok. 81 EUR do ponad 84 EUR, notując najwyższy poziom od ok. miesiąca. Uprawnienia EUA zyskiwały na wartości pomimo spadku pozycji netto funduszy inwestycyjnych na rynku futures (zgodnie z danymi *Commitments Of Traders*, w skrócie COT) oraz informacji

o rozpoczęciu wydawania przez niektóre państwa czł. (Hiszpania) bezpłatnych uprawnień za 2026 r. Być może cenom uprawnień sprzyjała sytuacja fundamentalna na rynku – niższa podaż uprawnień w stosunku do lat poprzednich wynikająca z wysokiego LRF, transferów uprawnień do rezerwy MSR oraz zakończenia aukcji uprawnień na fundusz RRF oraz wyższy popyt na uprawnienia ze strony operatorów instalacji EU ETS, które muszą się rozliczyć z emisji za 2025 r. do końca września br. Pojawiła się również informacja, że Niemcy mogą przywrócić do eksploatacji elektrownie węglowe z rezerwy w celu ograniczenia zużycia gazu ziemnego przed zimą, co zwiększyłoby popyt na uprawnienia EUA.

Końcówka miesiąca przyniosła powrót do spadków cen uprawnień, jednak ich notowania nadal utrzymywały się w okolicach 82 EUR. Na rynku w dalszym ciągu widoczna była niska płynność charakterystyczna dla okresu wakacyjnego, a uczestnicy rynku oczekiwali na powrót większej aktywności po zakończeniu sezonu urlopowego.

Ostatecznie sierpień był miesiącem umiarkowanych wzrostów cen uprawnień – w ostatnim dniu sierpnia ich notowania zbliżyły się do poziomu ok. 82,5 EUR.

Tabela 2. Statystyka notowań uprawnień do emisji na rynku spot w sierpniu 2026 r.

Uprawnienia EUA w EUR	Średnia ważona	Średnia arytmetyczna	Minimum cenowe	Maksimum cenowe	Zakres zmian cen	Współczynnik zmienności
Sierpień'26	81,46	81,58	80,02	83,67	3,65	1,06%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych ICE i EEX

Tabela 3. Zmiany cen uprawnień w poszczególnych miesiącach w IV okresie rozliczeniowym EU ETS, tj. w okresie od 2021 r. wg danych z rynku wtórnego spot (tzw. sezonowość)

	Sty	Lut	Mar	Kwi	Maj	Cze	Lip	Sie	Wrz	Paź	Lis	Gru
Średnia	2,02%	-4,74%	1,69%	5,32%	3,76%	2,58%	-1,72%	3,38%	-4,36%	3,02%	7,38%	3,47%
2026	-6,70%	-13,33%	3,06%	2,04%	9,57%	-0,36%	1,59%	2,52%				
2025	15,28%	-15,15%	-3,95%	-1,68%	6,01%	-1,86%	5,53%	0,69%	3,99%	3,93%	6,22%	2,48%
2024	-19,79%	-12,59%	10,75%	11,29%	8,43%	-8,63%	3,04%	1,92%	-6,36%	-1,18%	6,26%	3,91%
2023	11,23%	7,28%	-7,42%	-4,64%	-6,93%	10,06%	-2,31%	-0,58%	-4,52%	-2,78%	-10,05%	9,28%
2022	11,06%	-7,87%	-6,33%	10,12%	-0,40%	7,28%	-12,88%	1,73%	-16,50%	19,98%	6,11%	-4,46%
2021	1,06%	13,20%	14,04%	14,81%	5,91%	8,98%	-5,32%	13,98%	1,59%	-4,83%	28,39%	6,12%
Dodatnie	4/6	2/6	3/6	4/6	4/6	3/6	3/6	4/5	2/5	2/5	4/5	4/5
%	66,6%	33,3%	60%	80%	60%	60%	40%	80%	40%	40%	80%	80%

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie cen uprawnień do emisji z rynku spot giełdy EEX, ICE

Najważniejsze wydarzenia związane z systemem EU ETS w sierpniu 2026 r.

- KE opublikowała wskaźniki dla września 2026 r. decydujące o uruchomieniu uprawnień EUA w przypadku nadmiernych wahań ich cen zgodnie z mechanizmem z art. 29a dyrektywy EU ETS. Zgodnie z informacją KE¹ średnia cena uprawnień w poprzednich 6 miesiącach kalendarzowych (licząc od marca do sierpnia 2026 r.) wyniosła 75,99 EUR, natomiast średnia cena uprawnień w 2-letnim okresie odniesienia (w okresie od marca 2024 r. do lutego 2026 r.) osiągnęła poziom 70,68 EUR. KE wskazała również, że aby został spełniony warunek określony w art. 29a dyrektywy EU ETS, średnia cena uprawnień z sześciu poprzednich miesięcy musiałaby do końca lipca osiągnąć poziom 170,73 EUR. **(sierpień)**
- Firma Enerdata przygotowała wstępną ocenę² propozycji Komisji Europejskiej dotyczącej zmian do dyrektywy EU ETS zaproponowanych przez KE w dniu 17 lipca br. Z analizy przeprowadzonej z wykorzystaniem modelu POLES-Enerdata wynika, że proponowane zmiany mogą mieć istotny wpływ na ceny uprawnień EUA. Bazowa prognoza zakłada wzrost cen do ok. 100 EUR w 2030 r. i 180 EUR w 2040 r. Według Enerdata zmiany zaproponowane przez KE mogą przełożyć się na spadek cen uprawnień o ok. 15% w 2030 r. i ok. 30% w 2040 r. w porównaniu ze scenariuszem kontynuacji EU ETS w obecnej formie. Istotny wpływ na ceny może mieć również sposób uwzględnienia międzynarodowych jednostek (ang. offsets) oraz jednostek pochłaniania/usuwania emisji (ang. removals). W przypadku niewłączenia międzynarodowych jednostek do systemu, przy LRF w latach 2036–2040 na poziomie 2,5–2,7%, ceny uprawnień EUA w 2040 r. mogą być o ok. 30% wyższe. Podobnego wzrostu cen można oczekiwać w przypadku niewłączenia jednostek pochłaniania/usuwania emisji do EU ETS. Proponowane zmiany mogą wpłynąć również na podaż bezpłatnych uprawnień. Zdaniem Enerdata nowe zasady mogą prowadzić do większych ograniczeń w latach 30. XXI wieku, ponieważ przydział 20% bezpłatnych uprawnień będzie następował dopiero po zrealizowaniu inwestycji i osiągnięciu wymaganych celów redukcji emisji. Wyniki modelu POLES wskazują, że w efekcie proponowanych zmian ceny uprawnień mogą być w 2030 r. o ok. 6% wyższe, natomiast w 2040 r. o ok. 3% niższe. **(6 sierpnia)**
- Rząd Hiszpanii poinformował o przyznaniu ponad 650 instalacjom przemysłowym bezpłatnego przydziału wynoszącego łącznie ok. 38,1 mln EUA rocznie w latach 2026–2030. W 2026 r. przedsiębiorstwa otrzymają o 1,6% mniej bezpłatnych uprawnień do emisji w porównaniu do 2025 r. i oznacza to, że będą musiały one dokonać zakupu 21,3% uprawnień (w porównaniu do 20% w 2025 r.), a sektor wytwarzania energii elektrycznej nie otrzyma żadnych bezpłatnych uprawnień.³ **(27 sierpnia)**
- Rumuńskie Ministerstwo Energii zatwierdziło siedem projektów o łącznej wartości inwestycyjnej wynoszącej około 290 mln EUR sfinansowanych ze środków Funduszu Modernizacyjnego. Projekty wybrano w ramach 7. głównego programu dotyczącego wsparcia modernizacji instalacji objętych EU ETS na poziomie najlepszych dostępnych technik (BAT) w celu zwiększenia efektywności energetycznej. Wybrane projekty otrzymają 108,86 mln EUR dofinansowania w formie dotacji państwowych. Program ma na celu wspieranie przedsiębiorstw przemysłowych w modernizacji sprzętu i poprawę efektywności energetycznej przy jednoczesnym spełnieniu wymogów środowiskowych i emisyjnych mających zastosowanie do instalacji objętych systemem EU ETS. W obecnym naborze aż 11 beneficjentów złożyło propozycje projektów o wartości 384,30 mln EUR, ubiegając się o pomoc państwa w wysokości 165,3 mln EUR. Szacuje się, że dzięki realizacji inwestycji sfinansowanych w ramach tego działania osiągnięte zostaną znaczące wyniki

¹ https://climate.ec.europa.eu/eu-action/carbon-markets/eu-emissions-trading-system-eu-ets/auctioning-allowances_en

² <https://www.enerdata.net/publications/executive-briefing/eu-ets-reform-carbon-market-industrial-competitiveness.html>

³ <https://thecorner.eu/news-spain/spain-allocates-38-1-million-annual-free-emission-allowances-to-industry-for-the-2026-2030-period/127412/>

w zakresie efektywności energetycznej i redukcji emisji. W wyniku ich realizacji ma nastąpić zmniejszenie zużycia energii o około 990 000 MWh rocznie oraz redukcja emisji gazów cieplarnianych o około 239 000 ton ekwiwalentu CO₂ rocznie.⁴ **(28 sierpnia)**

- Organizacja Zero Waste Europe oraz 20 innych organizacji przygotowały i podpisały wspólny list, w którym wezwały KE do włączenia spalarni odpadów i składowisk odpadów do EU ETS do 2028 r.⁵ Zdaniem tych organizacji znaczące źródła emisji gazów cieplarnianych nie mogą dłużej być wyłączone z systemu opłat za emisję, jeśli UE poważnie podchodzi do celów związanych z klimatem i gospodarką o obiegu zamkniętym. Dyskusja nad objęciem odpadów i spalarni systemem EU ETS toczy się już od jakiegoś czasu, a obecnie kwestia ta jest również przedmiotem propozycji KE w ramach reformy systemu. Zgodnie z propozycją reformy systemu EU ETS operatorzy mieliby przekazywać uprawnienia odpowiadające 25% zweryfikowanych emisji w 2031 r., a odsetek ten wzrastałby do: 50% w 2032 r., 75% w 2033 r. i 100% od 2034 r. Państwa czł. UE mogłyby również skorzystać z możliwości *wyłączenia* do 2035 r., o ile spełnione zostaną określone warunki dotyczące

recyklingu, składowisk odpadów lub krajowego podatku od emisji dwutlenku węgla. Objęcie spalarni odpadów systemem EU ETS było również przedmiotem listu siedmiu burmistrzów miast europejskich do KE. W liście z czerwca br. burmistrzowie Barcelony, Dublina, Lizbony, Paryża, Rzymu, Wiednia i Warszawy sprzeciwiają się włączeniu spalarni komunalnych do systemu EU ETS. Wśród argumentów przedstawionych przez włodarzy europejskich miast znalazły się m.in. argumenty przemawiające za tym, że objęcie spalarni EU ETS może spowodować przesunięcie odpadów z termicznego przekształcania na składowiska, a w konsekwencji składowanie może generować więcej emisji gazów cieplarnianych niż spalanie odpadów z odzyskiem energii. Dodatkowo powstałby tzw. „*regulatory arbitrage*” na korzyść składowisk, koszty gospodarowania odpadami mogłyby wzrosnąć nawet o 45 EUR/tonę, co przełożyłoby się na wyższe opłaty dla mieszkańców. Zdaniem burmistrzów problem spalarni powinien być rozpatrywany przede wszystkim w ramach przyszłych regulacji dotyczących gospodarki o obiegu zamkniętym.⁶ **(28 sierpnia)**

⁴ <https://www.romania-insider.com/business/grants-industrial-energy-efficiency-aug-2026>; <https://www.enervnomics.ro/en/govt-offers-state-aid-of-109-mln-euro-for-seven-companies-including-azomures-omv-petrom-and-chimcomplex/>

⁵ <https://zerowasteurope.eu/library/joint-letter-on-the-inclusion-of-waste-incinerators-and-landfills-in-the-eu-ets/>

⁶ https://zerowasteurope.eu/wp-content/uploads/2025/06/joint-letter_inclusion-of-Waste-Incinerators-and-Landfills-in-the-EU-ETS.pdf

Kształtowanie się cen uprawnień EUA na rynku pierwotnym

W sierpniu 2026 r. w ramach rynku pierwotnego, przeprowadzono 19 aukcji uprawnień do emisji na platformie aukcyjnej giełdy EEX. Sprzedano łącznie ok. 35,7 mln uprawnień do emisji, po średniej ważonej cenie rozliczenia aukcji 81,55 EUR. Współczynnik popytu do podaży uprawnień w sierpniu br., tzw. *cover ratio*, biorąc pod uwagę wszystkie aukcje uprawnień EUA, wyniósł 1,65⁷.

Sprzedaż polskich uprawnień EUA

W sierpniu 2026 r. giełda EEX, w imieniu Polski, przeprowadziła dwie aukcje w ramach EU ETS, na których sprzedano 2,76 mln polskich uprawnień EUA po średniej cenie 81,02 EUR uzyskując przychód ok. 223,7 mln EUR. Aukcje polskich uprawnień wzbudziła umiarkowane zainteresowanie kupujących, a uczestniczyło w niej średnio 22 podmioty. Natomiast zgłoszony wolumen ofert zakupu na polskiej aukcji wyniósł 4,79 mln, co przełożyło się na *cover ratio* na poziomie 1,73.

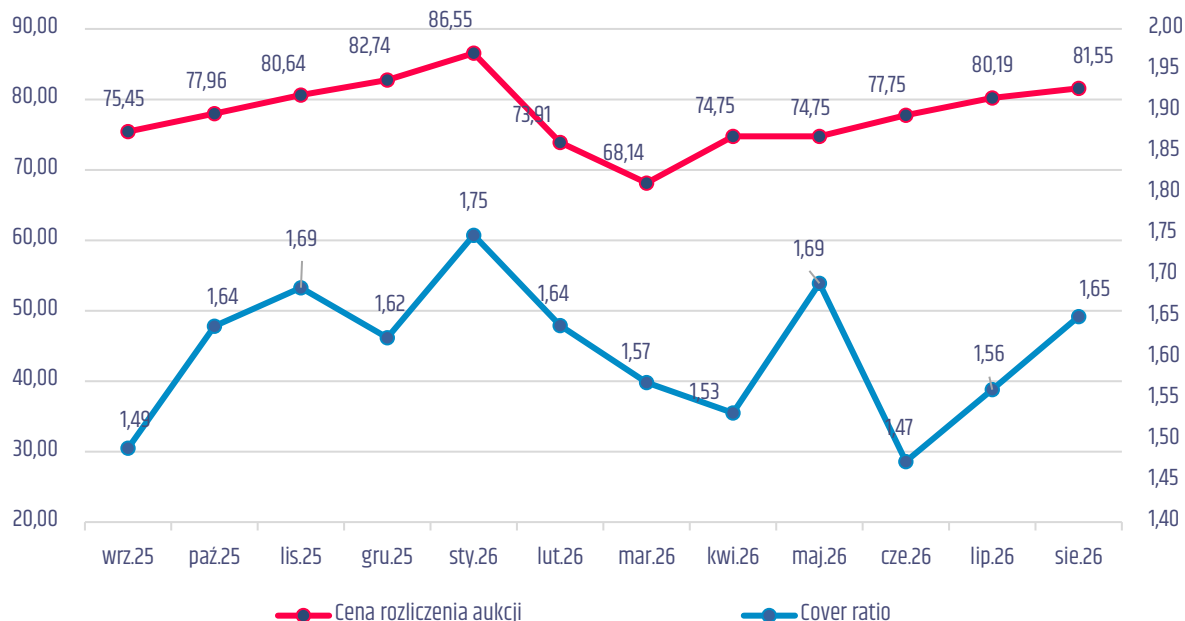
Tabela 4. Statystyka aukcji polskich uprawnień EUA w sierpniu 2026 r.

Aukcja PL	Cena rozliczenia w EUR/EUA	Liczba oferowanych EUA	Przychód w EUR	Zapotrzebowanie na EUA	Cover ratio*	Liczba uczestników
5 sierpnia	80,57	1 380 000	111 186 600	2 451 000	1,78	22
19 sierpnia	81,46	1 381 000	112 496 260	2 339 000	1,69	22
Suma/Średnia	81,02	2 761 000	223 682 860	4 790 000	1,73	22

* całkowite zapotrzebowanie na uprawnienia, zgłoszone przez uczestników aukcji dzielone przez liczbę oferowanych uprawnień

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych EEX

Wykres 3. Średniomiesięczne ważne ceny rozliczenia aukcji na EUA (lewa oś) oraz współczynniki popytu do podaży – tzw. *cover ratio* (prawa oś) w okresie ostatniego roku.

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie danych z giełdy EEX oraz ICE

⁷ Obliczono średni ważony współczynnik popytu do podaży, czyli stosunek wolumenu zleceń do wolumenu oferowanego na aukcji.

EU ETS: Prognozy cenowe CAKE/KOBiZE

KOBiZE/CAKE po raz kolejny przedstawił swoje projekcje cenowe w ramach [specjalnej ankiety zorganizowanej przez portal Carbon Pulse](#), w której oprócz KOBiZE/CAKE udział wzięło jeszcze 16 ośrodków analitycznych (m.in. Bloomberg, Veyt, Vertis). W najnowszej prognozie średnia cena uprawnień EUA w III kwartale 2026 r. została oszacowana na 85 EUR, natomiast w IV kwartale 2026 r. oczekiwany jest dalszy wzrost do 90 EUR. Średnia cena w 2027 r. powinna natomiast ukształtować się na poziomie ok. 95 EUR. Prognoza na II kwartał 2026 r. okazała się bardzo zbliżona do faktycznego poziomu rynkowego – KOBiZE/CAKE zakładał średnią cenę na poziomie 75 EUR, podczas gdy średnia cena kontraktu futures EUA na ICE Endex wyniosła 76,54 EUR (75,31 EUR na rynku spot na giełdzie ICE).

KOBiZE/CAKE podkreśla w swoich prognozach, że z technicznego punktu widzenia rynek uprawnień EUA pozostaje w wyraźnym trendzie wzrostowym, który rozpoczął się po silnej korekcie z początku 2026 r., kiedy ceny obniżyły się z ok. 94 EUR do lokalnego minimum w pobliżu 63 EUR. Od tego czasu rynek tworzy sekwencję coraz wyższych maksimów i minimów, potwierdzając utrzymywanie się średnioterminowego trendu wzrostowego.

Jednym z najważniejszych czynników dla kształtowania się cen uprawnień w przyszłości jest propozycja KE z 17 lipca br. dotycząca rewizji EU ETS po 2030 r. Jej wpływ na ceny należy jednak oceniać w różnych horyzontach czasowych i nie można go jednoznacznie określać jako wzrostowego. Dotychczasowa reakcja rynku

sugeruje jednak, że uczestnicy zinterpretowali propozycję KE jako sygnał podtrzymania ambitnych celów redukcyjnych UE, a tym samym utrzymania dotychczasowego kierunku polityki klimatycznej.

Z punktu widzenia rynku uprawnień EUA szczególne znaczenie ma propozycja określenia współczynnika tempa redukcji (LRF) na poziomie 3,7% w latach 2031–2035. Jest to wartość wyższa od oczekiwań rynkowych wynoszących ok. 3,4%, co oznaczałoby szybsze ograniczanie całkowitego limitu emisji, a w konsekwencji niższą podaż uprawnień w kolejnych latach. Pro-wzrostowo przez rynek zostały również odebrane proponowane zmiany w funkcjonowaniu rezerwy MSR, w szczególności zastąpienie stałych progów, ich dynamicznymi odpowiednikami (spadającymi o 4% rocznie). Wpływ reformy MSR na podaż uprawnień przed 2030 r. powinien być jednak ograniczony. Pomimo rekalkulacji TNAC, do rezerwy powinna trafić podobna liczba uprawnień do 2030 r. Natomiast z uwagi na dynamiczny *release rate*, skala uwalnianych uprawnień w przyszłości powinna się zmniejszyć (obecnie *release rate* jest stały i wynosi 100 mln).

Z fundamentalnego punktu widzenia bilans rynku uprawnień EUA w latach 2026–2027 pozostaje pro-wzrostowy dla cen uprawnień. W kolejnych latach bowiem coraz większe znaczenie powinien mieć strukturalny niedobór uprawnień wynikający z obecnego stosunkowo wysokiego tempa redukcji puli uprawnień w systemie (LRF na poziomie 4,3%–4,4% rocznie), trwającego

Tabela 5. Zestawienie prognoz cen uprawnień KOBiZE/CAKE w poszczególnych kwartałach i latach z cenami rynkowymi uprawnień (faktycznymi).

Wyszczególnienie	I kw. '25	II kw. '25	III kw. '25	IV kw. '25	I kw. '26	II kw. '26	III kw. '26
Prognozy KOBiZE/CAKE^{**}	75	70	75	80	85	75	85
Ceny spot EUA (średnia) ^{***}	73,19	69,01	72,46	81,61	74,55	75,31	81,73 [*]
Ceny futures EUA (średnia) ^{****}	75,13	69,83	72,99	79,16	77,65	76,54	83,16 [*]

(^{*}) ceny do 17 września br.; (^{**}) publikacja w Carbon Pulse; (^{***}) średnie ważone ceny uprawnień EUA z rynku spot; (^{****}) średnie ceny uprawnień EUA z rynku futures

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE/CAKE

wycofywania uprawnień w ramach MSR oraz zaost్రzania benchmarków produktowych, które prowadzi do ograniczenia bezpłatnych przydziałów w latach 2026–2030. Dodatkowym czynnikiem ograniczającym dostępną podaż aukcyjną jest luka w podaży uprawnień w latach 2027–2030 po wprowadzeniu tzw. frontloadingu w wielkości 280 mln uprawnień przeznaczonych na finansowanie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) w latach 2023–2026.

W swoich prognozach KOBiZE/CAKE zwraca uwagę, że od strony popytowej dodatkowym czynnikiem wspierającym wzrost cen uprawnień może być pełne odejście od bezpłatnego przydziału dla lotnictwa od 2026 r. oraz wzrost do 100% obowiązku umarzania uprawnień za emisje z transportu morskiego objęte zakresem EU ETS. Potencjalnym źródłem dodatkowego popytu może być również zabezpieczanie ekspozycji na koszty emisji przez importerów objętych mechanizmem CBAM (ceny certyfikatów są powiązane z cenami uprawnień do emisji).

Jednocześnie część czynników podaŹowych może ograniczać skalę wzrostu cen uprawnień. Zrewidowane benchmarki dla ciepła i paliwa mogą skutkować przyznaniem ok. 80 mln dodatkowych bezpłatnych uprawnień w latach 2026–2030. Pewną presję na ceny uprawnień może również wywierać nowy instrument, tj. Investment Booster, który ma być zasilony 400 mln uprawnień EUA (z istniejących rezerw w EU ETS w ramach capu). Moment udostępnienia tych uprawnień pozostaje jednak niepewny, ponieważ będą one przekazywane okresowo po rozpoczęciu funkcjonowania wspieranych projektów oraz potwierdzeniu uzyskanych redukcji emisji. Oznacza to, że przed 2030 r. na rynek może trafić jedynie ograniczona i trudna obecnie

do oszacowania część tej puli.

Rynek pozostaje jednocześnie naraŹony na krótkoterminowe czynniki ryzyka. Trwające negocjacje legislacyjne dotyczące rewizji EU ETS mogą doprowadzić do złagodzenia części propozycji KE, ograniczając skalę oczekiwanego zaost్రzenia systemu. Nawet częściowe złagodzenie proponowanych zmian nie powinno jednak fundamentalnie odwrócić długoterminowego kierunku ograniczania podaży uprawnień, choć może spowolnić tempo jej redukcji po 2030 r.

Istotnym ryzykiem pozostaje także sytuacja geopolityczna na Bliskim Wschodzie. Ewentualna ponowna eskalacja konfliktu mogłaby doprowadzić do kolejnego szoku cenowego na rynku energii, podobnego do obserwowanego w 2022 r. Wzrost cen energii mógłby negatywnie wpłynąć na aktywność przemysłową i poziom emisji w Europie, a tym samym ograniczyć popyt na uprawnienia EUA. Na krótkoterminową zmienność cen wpływać będą również warunki pogodowe, produkcja energii ze źródeł odnawialnych i jądrowych, aktywność przemysłowa oraz zachowanie i pozycjonowanie uczestników finansowych.

W świetle powyŹszych czynników KOBiZE/CAKE oczekuje, że średnia cena uprawnień EUA w III kwartale 2026 r. ukształtuje się na poziomie ok. 85 EUR. W IV kwartale 2026 r. oczekiwany jest dalszy wzrost średniej ceny do ok. 90 EUR. W 2027 r. średnia cena może natomiast osiągnąć ok. 95 EUR. Za takim scenariuszem przemawiają przede wszystkim poprawa obrazu technicznego rynku, oczekiwane zacieśnianie bilansu podaży i popytu na rynku oraz relatywnie pro-wzrostowa interpretacja przez uczestników rynku propozycji KE dotyczącej rewizji EU ETS.

Przekroczenie celu 1,5°C nie do uniknięcia – najnowszy raport UNEP

Z początkiem września br. Program Narodów Zjednoczonych ds. Środowiska (UNEP) opublikował raport informujący, że pomimo pewnych postępów w przeciwdziałaniu zmianie klimatu w najbliższych latach wzrost temperatury globalnej przekroczy 1,5°C względem poziomu przedprzemysłowego (*„Limiting Overshoot: Navigating exceedance of 1.5°C and pathways towards return”*⁸).

Ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5°C jest jednym z fundamentów Porozumienia paryskiego, a tym samym kierunku w jakim powinna być realizowana globalna polityka klimatyczna. Niemniej, UNEP podkreśla, że przy realizacji obecnej polityki klimatycznej i realnych scenariuszach krótkoterminowych przekroczenie tego progu jest nieuniknione. Obecnie wdrożone polityki i pełna realizacja działań zgłoszonych przez państwa w ramach Porozumienia paryskiego są uważane za niewystarczające do realizacji jego celów, a prognozowany wzrost temperatury globalnej, przy obecnie wdrażanych politykach, szacowany jest na ok. 2,8°C do 2100 r.⁹

Utrzymywanie się ocieplenia powyżej 1,5°C (tzw. *„overshoot”*) prowadzi do konkretnych zagrożeń, których skala i nieprzewidywalność rośnie wraz z ocieplaniem się klimatu. Jednym z głównych skutków wzrostu globalnej temperatury, zgodnie z najnowszym raportem UNEP, będzie nasilenie ekstremalnych zjawisk pogodowych, utrata ekosystemów oraz zalewanie terytoriów małych rozwijających się państw wyspiarskich (ang. Small Island Developing States, SIDS) i nisko położonych miast nadbrzeżnych. Będą miały one również wpływ na życie i zdrowie ludzi, bezpieczeństwo żywnościowe, gospodarkę wodną, funkcjonowanie miast, regionów, ale także całych gospodarek. Jednym z przykładów przywoływanych przez UNEP jest prognoza, zgodnie z którą przy braku skutecznej adaptacji globalna produkcja żywności może zmniejszyć się do 2050 r. nawet o 14%.

Dlatego szczególną uwagę w raporcie poświęcono konieczności podjęcia szybkich działań w skali globalnej. Im niższy będzie maksymalny poziom ocieplenia i im krótszy będzie okres przekroczenia poziomu 1,5°C, tym mniejsze będą związane z nim zagrożenia oraz straty i szkody. Warto jednak podkreślić, że powrót do poziomu ocieplenia 1,5°C lub niższego nie jest zagwarantowany. Nawet jeśli w przyszłości uda się ponownie obniżyć temperaturę poniżej 1,5°C, część skutków okresu przekroczenia może być nieodwracalna, a wiele państw i społeczności może mierzyć się z trwałymi stratami oraz zmianami warunków środowiskowych i społeczno-gospodarczych. Rodzi to pytania dotyczące sprawiedliwej transformacji, równości i współpracy międzynarodowej, które będą wymagały nowego podejścia w zakresie zarządzania w skali globalnej, przy zapewnieniu możliwie szerokiego udziału zainteresowanych stron. UNEP przedstawia tę sytuację jako trajektorię obejmującą kolejne etapy: przekroczenie poziomu 1,5°C, osiągnięcie maksymalnego poziomu ocieplenia, a następnie stopniowe obniżanie temperatury i dążenie do powrotu do poziomu 1,5°C lub niższego jeszcze w tym stuleciu (Rys. 1).

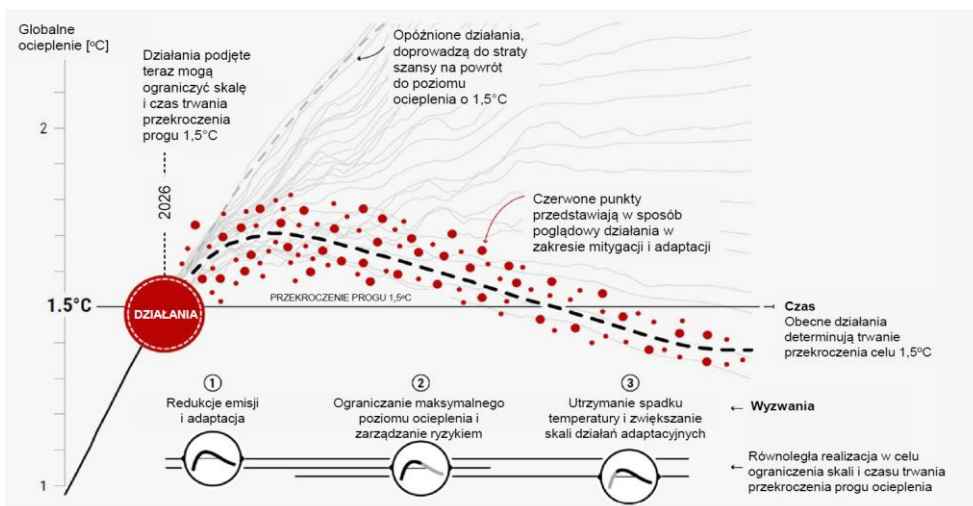
Realizacja takiego scenariusza wymaga przede wszystkim natychmiastowych i głębokich redukcji emisji gazów cieplarnianych, w tym metanu, a następnie osiągnięcie zerowych emisji netto i ostatecznie utrzymanie ujemnych emisji przed odpowiednio długi okres. Powinny towarzyszyć temu intensywne działania adaptacyjne, które są silnie powiązane z mitygacją. Działania w obu obszarach powinny być rozwijane równolegle i wzajemnie się uzupełniać.

Opracowaniu UNEP towarzyszy również analiza działań, których podejmowanie w najbliższym czasie może przesądzić o tym, czy powrót do realizacji ścieżki 1,5°C będzie możliwy. Dużo uwagi poświęcono możliwościom i potencjałowi działań w zakresie usuwania dwutlenku węgla (ang. *Carbon Dioxide Removal, CDR*).

⁸ „Limiting Overshoot: Navigating exceedance of 1.5°C and pathways towards return”, UNEP, Nairobi 2026, link: <https://www.unep.org/resources/limiting-overshoot-navigating-exceedance>

⁹ Emissions Gap Report 2025, UNEP, link: <https://www.unep.org/news-and-stories/story/world-likely-exceed-key-global-warming-target-soon-now-what/>

Rys 1. Przekroczenie progu ocieplenia: działania i wyzwania

Źródło: Opracowanie na podstawie *Limiting Overshoot: Navigating exceedance of 1.5°C and pathways towards return*, UNEP, Nairobi 2026

Osiągnięcie zerowych emisji netto stanowi etap na drodze do uzyskania ujemnych emisji netto, a CDR będzie potrzebne jako uzupełnienie trwałych i głębokich redukcji emisji gazów cieplarnianych. UNEP zaznaczył jednak, że działania w obszarze CDR mogą przyczynić się do ponownego obniżenia wzrostu temperatury poniżej 1,5°C pod warunkiem, że maksymalny poziom ocieplenia pozostanie znacznie poniżej 2°C, a wszystkie pozostałe emisje zostaną ograniczone. Na obecnym etapie kluczowe jest zatem stworzenie odpowiednich ram zarządzania CDR, które umożliwią rozwój i wdrażanie tych rozwiązań z uwzględnieniem ich potencjału, ograniczeń i ryzyk, a także kwestii integralności środowiskowej, sprawiedliwości i skali ich zastosowania. Przykładem już podejmowanych działań w tym konkretnym obszarze, jest rozpoczęty proces budowy ram dla certyfikacji usuwania dwutlenku węgla w ramach Carbon Removal Certification Framework (CRCF) – więcej na ten temat w [Raportcie z rynku CO₂, – lipiec 2026](#).

Skutki nieuniknionego przekroczenia celu 1,5°C odbiją się również szerokim echem w międzynarodowych negocjacjach klimatycznych. Brak wystarczającej skuteczności działań, w tym przede wszystkim redukcji emisji, przez państwa może podważyć proces UNFCCC. Warto jednak upatrywać w obecnej sytuacji impulsu, który może przełożyć się na wzmocnienie międzynarodowej współpracy w zakresie klimatu i ambitniejsze działania państw, w szczególności największych emitentów na których spadnie w obecnej narracji dodatkowa presja do podjęcia

ambitniejszych działań. Można spodziewać się, że w najbliższym czasie intensyfikacji dyskusji państw nt. finansowania klimatycznego, w tym podziału odpowiedzialności za koszty koniecznych działań i odpowiedzialności za nie. Obszarami szczególnie ważnymi w kontekście przekroczenia progu 1,5°C będzie również wzrost znaczenia adaptacji oraz reagowania na straty i szkody. Negocjacje mogą w większym stopniu dotyczyć również sytuacji, w których adaptacja przestaje być wystarczająca. Szczególnie, że w swoim raporcie UNEP podkreśla, że część strat pozostanie nieodwracalna nawet po obniżeniu temperatury. Oznacza to, że przyszły sukces mitygacyjny nie zastąpi odpowiedzi na szkody poniesione wcześniej. Dla UE i Polski obecna sytuacja może oznaczać potrzebę silniejszego powiązania redukcji emisji, adaptacji i wiarygodnego monitorowania rezultatów podejmowanych i realizowanych działań. W negocjacjach wzrośnie znaczenie wykazywania, że cele długoterminowe mają pokrycie w działaniach bieżących, a założenia dotyczące pochłaniania są realistyczne. Raporty dotyczące realizacji wkładów do Porozumienia paryskiego (ang. *Nationally Determined Contribution, NDC*), inwentaryzacje emisji i projekcje mogą dzięki temu zyskiwać polityczne znaczenie jako podstawa oceny rzeczywistego postępu. Będzie to miało również mocny wydźwięk podczas zbliżającego się COP31 w Turcji, podczas którego Polska będzie podlegać wielostronnemu procesowi przeglądu realizacji działań klimatycznych (ang. *Facilitative, Multilateral Consideration of Progress, FMCP*).

Najważniejsze informacje z globalnych systemów ETS

► **4 sierpnia** – Minister Środowiska Kolumbii podpisał dekret mający na celu uruchomienie krajowego rynku uprawnień do emisji (*hiszp. Programa Nacional de Cupos Transables de Emisión de GEI, PNCTE*). Nowo sformalizowany system opiera się na klasycznym modelu limitów i handlu emisjami (ang. *cap-and-trade*), a jego wdrożenie zostało podzielone na dwa etapy. Pierwszy z nich, zaplanowany jako faza pilotażowa, potrwa od stycznia 2027 r. do grudnia 2029 r. i posłuży przede wszystkim do przetestowania oraz skalibrowania zasad rynkowych. Druga, pełna faza operacyjna ma nastąpić w okresie od stycznia 2030 r. do grudnia 2031 r., po czym system będzie kontynuowany na warunkach określonych przez Ministerstwo Środowiska i Zrównoważonego Rozwoju (*hiszp. Ministerio de Ambiente y Desarrollo Sostenible, MADS*). Zgodnie z nowymi przepisami roczny limit uprawnień (ang. *cap*) będzie wyznaczany przez ministerstwo w ścisłym powiązaniu z krajowym celem redukcyjnym (NDC) Kolumbii, który zakłada nieprzekroczenie poziomu 169,44 mln ton ekw. CO₂ (Mt CO₂e) w 2030 r. (co stanowi redukcję o 51% w stosunku do scenariusza bazowego). Podmioty objęte systemem będą zobowiązane do corocznego rozliczania swoich zweryfikowanych emisji zarejestrowanych w Obowiązkowym Rejestrze Emisji (*hiszp. Reporte Obligatorio de Emisiones, ROE*). Dekret przewiduje bezpłatną alokację uprawnień, aukcje oraz obrót rynkowy. Udział bezpłatnej alokacji ma być stopniowo ograniczany, choć w fazie pilotażowej MADS może wprowadzić czasowe odstępstwa. Podmioty objęte systemem będą corocznie raportować emisje i umarzać odpowiednią liczbę uprawnień. Szczegółowy wykaz sektorów oraz progi emisji zostaną określone w odrębnym akcie prawnym. Cena minimalna uprawnień na aukcjach będzie powiązana z już

istniejącym krajowym podatkiem węglowym. Do 3,3% uprawnień w każdym okresie może zostać przeznaczonych na dobrowolne krajowe projekty redukcji emisji. Możliwe będzie także bankowanie uprawnień w ramach tej samej fazy, a MADS będzie mogło utrzymywać rezerwę służącą do stabilizacji rynku. MADS będzie odpowiadać za zarządzanie systemem, nadzór i egzekwowanie przepisów przy wsparciu Komitetu Technicznego. Przychody z aukcji oraz kary mają zasilać Fundusz na rzecz Życia i Różnorodności Biologicznej, a także finansować bieżące funkcjonowanie systemu. Przed rozpoczęciem fazy pilotażowej konieczne jest jeszcze określenie sektorów objętych systemem, progów emisji oraz szczegółowych zasad jego funkcjonowania. Do końca 2026 r. MADS ma opublikować harmonogram i regulamin fazy pilotażowej. Tempo prac może jednak ulec zmianie w związku z zapowiedzianym przez nowy rząd przeglądem przyjętych regulacji. Dodatkowym wyzwaniem będzie ograniczona dostępność danych emisyjnych, ponieważ system ROE dopiero od 2027 r. zacznie gromadzić dane od części przedsiębiorstw.¹⁰

► **13 sierpnia** – Rząd Brazylii podpisał dwa istotne dekrety regulujące rozwój technologii związanych z transformacją energetyczną. Pierwszy z nich określa zasady wdrażania Krajowej Polityki Niskoemisyjnego Wodoru i tworzy ramy dla funkcjonowania Krajowego Programu Wodorowego (port. *Programa Nacional do Hidrogênio, PNH2*) oraz Programu Rozwoju Niskoemisyjnego Wodoru (port. *Programa de Desenvolvimento do Hidrogênio de Baixo Carbono, PHBC*). Regulacja ta obejmuje kwestie zarządzania, certyfikacji, zachęt podatkowych i promocji inwestycji, a także określa strukturę brazylijskiego systemu certyfikacji wodoru (port. *Sistema Brasileiro de Certificação do Hidrogênio, SBCH2*) oraz rolę kluczowych instytucji.

¹⁰ <https://icapcarbonaction.com/en/news/colombia-formalizes-plans-emissions-trading-system-regulatory-decree>

Według Ministerstwa Górnictwa i Energii Brazylii ma potencjał techniczny umożliwiający produkcję nawet 1,8 gigatony niskoemisyjnego wodoru rocznie (dla porównania rozmiarów szacownego potencjału - Międzynarodowa Agencja Energii podaje szacunki zapotrzebowania na wodór na świecie na poziomie 18-krotnie mniejszym¹¹), a zapowiedziane prywatne inwestycje w projekty realizowane w 18 stanach przekraczają 290 mld USD. Drugi dekret ustanawia ramy regulacyjne dla wychwytywania, transportu rurociągami oraz geologicznego składowania dwutlenku węgla (ang. *Carbon Capture and Storage/Carbon Capture, Utilization and Storage, CCS/CCUS*). Działalność w tym zakresie będzie wymagała odpowiedniego zezwolenia i ma obejmować dwa etapy: rozpoznanie i ocenę obszaru składowania oraz właściwą eksploatację. Ministerstwo przygotuje krajowy plan rozwoju infrastruktury CCS, aktualizowany co dwa lata. Regulacje promują współdzielenie infrastruktury przez różne projekty na zasadach otwartego dostępu, przejrzystości i niedyskryminacji, wspierając rozwój wspólnej infrastruktury transportu i składowania CO₂ dla wielu użytkowników. Zakończenie działalności będzie możliwe dopiero po potwierdzeniu stabilności zgromadzonego CO₂ i po trwającym co najmniej 20 lat okresie monitoringu.¹²

- **27 sierpnia** – W tureckim dzienniku urzędowym opublikowano rozporządzenie wykonawcze wdrażające ramy krajowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (TR-ETS), będące bezpośrednią realizacją ustawy klimatycznej z lipca 2025 r. Nowe regulacje mają kluczowe znaczenie dla tureckiego przemysłu energochłonnego, ponieważ ich celem jest nie tylko wsparcie narodowego celu neutralności klimatycznej do 2053 r., ale przede wszystkim zabezpieczenie krajowego eksportu przed obciążeniami wynikającymi z unijnego mechanizmu dostosowywania cen na granicach CBAM (ang. *Carbon*

Border Adjustment Mechanism). Turecki system wprowadza podział instalacji przemysłowych na trzy kategorie w oparciu o ich roczny wolumen emisji:

- **Kategoria A** (emisje do 50 tys. t CO₂eq) – obiekty te pozostają poza systemem handlu, lecz są objęte obowiązkowym monitoringiem, raportowaniem i weryfikacją (ang. *Monitoring, Reporting and Verification, MRV*).
- **Kategoria B** (emisje od 50 tys. do 500 tys. t CO₂eq) – instalacje w pełni objęte obowiązkiem rozliczeniowym w ramach TR-ETS.
- **Kategoria C** (emisje powyżej 500 tys. t CO₂eq) – instalacje w pełni objęte obowiązkiem rozliczeniowym w ramach TR-ETS.

Z uczestnictwa w TR-ETS wyłączone zostały m.in. szpitale, uniwersytety oraz zakłady przemysłu obronnego, przy czym utrzymano wobec nich standardowe obowiązki sprawozdawcze MRV. Podmioty objęte systemem będą musiały uzyskać specjalne pozwolenia emisyjne ważne przez 5 lat. Na dostosowanie się i uzyskanie pozwoleń przedsiębiorstwa otrzymają 3-letni okres przejściowy (z możliwością przedłużenia o kolejne 2 lata). Najbardziej innowacyjnym elementem TR-ETS jest zastosowanie wskaźnikowego limitu emisji ustalanego ex-post (ang. *intensity-based cap*). W przeciwieństwie do systemów o stałym, z góry określonym limicie, turecki pułap emisji będzie obliczany na podstawie rzeczywistych poziomów produkcji oraz wskaźników referencyjnych (benchmarków). Takie podejście pozwala na wzrost gospodarczy i produkcyjny przedsiębiorstw, jednocześnie wymuszając redukcję energochłonności i emisyjności na jednostkę wyprodukowanego wyrobu. Pilotażowa faza systemu TR-ETS zaplanowana na lata 2026–2027 przewiduje stu procentowo darmowy przydział uprawnień oparty na benchmarkach dla sektorów objętych przez UE mechanizmem CBAM. W kolejnym okresie (lata 2028–2035)

¹¹ <https://www.iea.org/reports/global-hydrogen-review-2025/executive-summary>

¹² <https://brazilenergyinsight.com/2026/08/13/brazil-advances-low-carbon-hydrogen-and-carbon-capture-regulation/>

nastąpi stopniowe wdrażanie aukcji. Oficjalnym operatorem giełdowym i rejestrem transakcji mianowano Sтамбульską Giełdę Energii (EPIAS). System przewiduje możliwość rozliczania dobrowolnych krajowych projektów redukcji emisji, rezerwę stabilizacyjną rynku chroniącą przed spekulacyjnymi wahaniami cen oraz wprowadzenie korytarza cenowego (cen minimalnych i maksymalnych).¹³

- **27 sierpnia** – Brytyjski rząd opublikował oficjalną listę zagranicznych systemów wyceny emisji (*ang. Qualifying Carbon Pricing Schemes, QCPs*), które uprawniają do ulg w ramach brytyjskiego mechanizmu dostosowywania cen na granicach (UK CBAM). Celem tego rozwiązania jest zapobieganie podwójnemu opodatkowaniu

energochłonnych towarów importowanych do Wielkiej Brytanii. Aktualny wykaz, sporządzony na podstawie danych z 19 czerwca 2026 r., obejmuje obecnie 16 międzynarodowych programów (w tym systemy ETS unijny, chiński, koreański, szwajcarski i japoński GX-ETS) oraz podatki węglowe (np. w Singapurze, Chile, Serbii czy RPA). Wysokość przyznawanej ulgi zależy bezpośrednio od efektywnej ceny emisji uiszczanej za granicą. Z odliczeń wyłączone są jednak emisje objęte darmowymi przydziałami uprawnień oraz wszelkimi lokalnymi rabatami czy zwrotami. Pełna odpowiedzialność za wyliczenie ulgi oraz prowadzenie wymaganej dokumentacji spoczywa bezpośrednio na importerach.¹⁴

¹³ <https://icapcarbonaction.com/en/news/turkiye-unveils-regulation-its-national-emissions-trading-system>

¹⁴ <https://www.gov.uk/government/publications/uk-cbam-current-qualifying-carbon-pricing-schemes/carbon-border-adjustment-mechanism-list-of-current-qualifying-carbon-pricing-schemes>

Pozostałe informacje

- **Art. 6 Porozumienia Paryskiego.** Zgodnie z danymi zamieszczonymi przez UNEP-CCC w bazie danych dotyczącej realizacji działań w ramach Art. 6 Porozumienia Paryskiego¹⁵ na koniec sierpnia 2026 r.¹⁶ odnotowano 412 zatwierdzonych działań nowego mechanizmu redukcji emisji z Porozumienia z Paryża (ang. *Paris Agreement Crediting Mechanism*, PACM) w 58 krajach. Spośród tych działań, formalnie na chwilę obecną zarejestrowano 36 projektów¹⁷, a dla czterech z nich zatwierdzono również wnioski o wydanie jednostek w ramach mechanizmu PACM¹⁸. Transfery międzynarodowe (ang. *Internationally Transferred Mitigation Outcomes*, ITMO) objęły łącznie 27,8 mln jednostek, a uczestniczyło w nich 7 krajów. Podpisano 112 umów dwustronnych w sprawie realizacji wspólnych działań zgodnie z Art. 6.2 Porozumienia paryskiego z udziałem 65 państw.
- **Jednostki CER (ang. *Certified Emission Reduction*, jednostki poświadczonej redukcji emisji).** Sekretariat Konwencji Klimatycznej (UNFCCC) opublikował dane dotyczące projektów CDM (ang. *Clean Development Mechanism*, CDM – mechanizm czystego rozwoju)¹⁹, z których wynika, że na koniec sierpnia było 7816 projektów CDM, a łączna liczba wydanych jednostek CER, wygenerowanych w ramach tych projektów, wyniosła 2 395 mln. Natomiast całkowita liczba jednostek wydanych w związku z realizacją 350 działań programowych CDM (ang. *Programme of Activities*, PoA – działania programowe)²⁰ osiągnęła poziom 74,8 mln jednostek CER.
- Pod koniec sierpnia br. KE zaakceptowała piąty Plan Społeczno-Klimatyczny dla Grecji. Jest to największy z dotychczas zaakceptowanych przez KE planów przyjętych

w ramach Społecznego Funduszu Klimatycznego. Celem planu jest wsparcie gospodarstw domowych, osób znajdujących się w trudnej sytuacji oraz użytkowników transportu, oraz mikroprzedsiębiorstw, które są w procesie transformacji. Inwestycje i reformy zrealizowane w ramach greckiego planu w latach 2026–2032 przyczynią się do redukcji emisji do 811 tys. ton ekw. CO₂ rocznie do 2032 r. W ramach planu ma zostać uruchomione 4,77 mld EUR do 2032 r., w tym 3,57 mld EUR z UE (75%) i 1,2 mld EUR (25%) z funduszy krajowych. W ramach planu uwzględniono wsparcie dla 460 tys. gospodarstw domowych, które znajdują się w trudnej sytuacji, dzięki zmniejszeniu uzależnienia od paliw kopalnych i poprzez 62 tys. renowacje budynków oraz instalację 20 tys. pomp ciepła i systemów solarnych do podgrzewania wody. Planowane jest również zwiększenie liczby energooszczędnych mieszkań socjalnych oraz publicznych akademików, co ma zapewnić dostęp do wyższej edukacji dla 5,9 tys. studentów. Dodatkowo do 800 tys. gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji ma uzyskać wsparcie finansowe na cele grzewcze rocznie w celu pokrycia ich wydatków po wprowadzaniu systemu ETS2. Przewidziano również zakup 12 tys. urządzeń transportowych dla osób z niepełnosprawnościami (tj. wózki elektryczne i skutery) oraz wsparcie transportu publicznego dla 300 tys. użytkowników znajdujących się w trudnej sytuacji. Wsparcie przewidziano również dla 28 tys. mikroprzedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji w celu zmian w zakresie mobilności i renowacji budynków na co przeznaczonych zostanie 820 mln EUR.^{21 22}

¹⁵ <https://article6pipeline.unepccc.org/global-data>, dostęp w dn. 14.09.2026

¹⁶ Stan na 4 września 2026,

¹⁷ https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement/paris-agreement-crediting-mechanism/CDM_transition/transition-list, dostęp w dn. 14.09.2026

¹⁸ <https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement/article-6/article-64-pacm/mechanism-process/issuance/list-provisional-requests>, dostęp w dn. 14.09.2026

¹⁹ <http://cdm.unfccc.int>, dostęp w dn. 14.09.2026

²⁰ ang. *Programme of Activities (PoA)* – działania programowe obejmują realizację wielu pojedynczych projektów, które łączy wspólna procedura zatwierdzania, a dodawanie kolejnych projektów odbywa się bez konieczności ich nowego zatwierdzania, co prowadzi do obniżenia kosztów (więcej nt. CDM PoA: <http://cdm.unfccc.int/ProgrammeOfActivities/index.html>)

²¹ <https://balkanenergynews.com/eu-approves-greeces-eur-4-8-billion-social-climate-plan/>

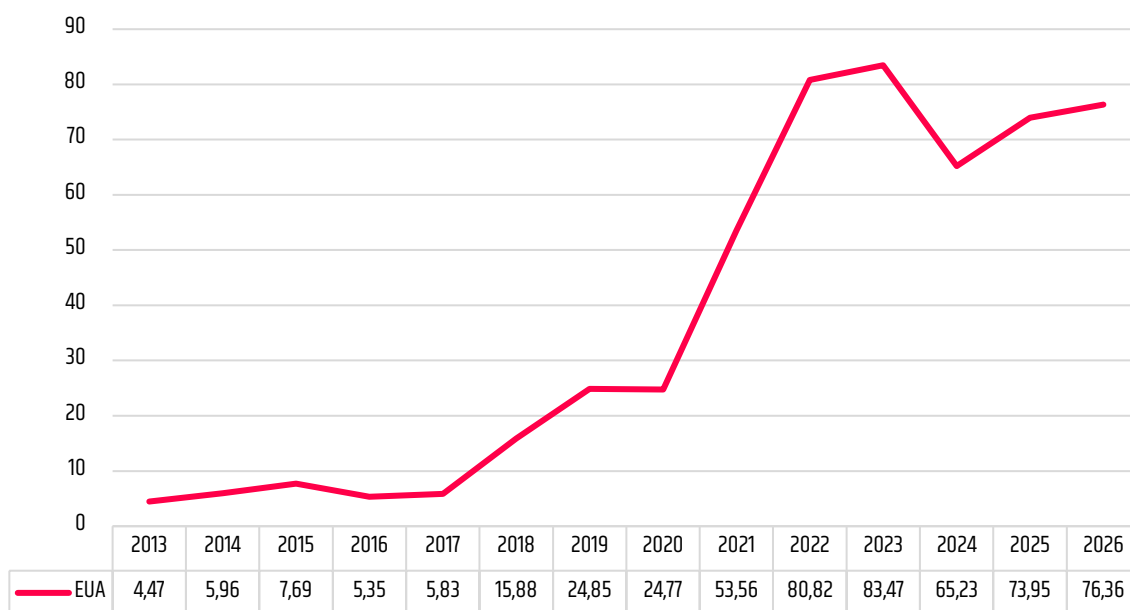
²² https://europa.eu/newsroom/ecpc-failover/pdf/ip-26-1762_pl.pdf

Tabela 6. Kalendarium najważniejszych wydarzeń we wrześniu 2026 r.

Dzień	Wydarzenie
1-2, 7-8, 10, 14-15, 21-22, 24 i 29 września	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Międzynarodowych Zagadnień Środowiska
1, 3, 8, 17 i 22 września	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Energii
1, 8, 10 września	Posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w PE (ENVI)
2, 4, 7-9, 14-15, 17, 18, 21, 23, 28-29 września	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Środowiska
16 września	State of the European Union Debate 2026
10 i 28 września	Posiedzenie Komisji ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii w PE (ITRE)
14-17 września	Posiedzenie plenarne Parlamentu Europejskiego w Strasburgu
20-21 września	Nieformalne posiedzenie ministrów transportu UE
28-29 września	Nieformalne posiedzenie ministrów energii UE
We wrześniu	Terminy aukcji uprawnień EUA w UE: <u>EEX: 1, 16 i 30 września 2026 r. (środa) – krajowa aukcja polskich uprawnień – 1,945 mln EUA / aukcję (start 9:00-11:00):</u> EEX: od 1 do 28 września 2026 r. (poniedziałek, wtorek i czwartek) – unijna aukcja uprawnień EUA (+EFTA): 2 791 500 EUA / na aukcję oraz 29 września – 2 792 000 EUA / na aukcję; EEX: od 4, 11, 18, 25 września 2026 r. – 1 548 000 EUA / aukcję (piątek - krajowa aukcja niemiecka).

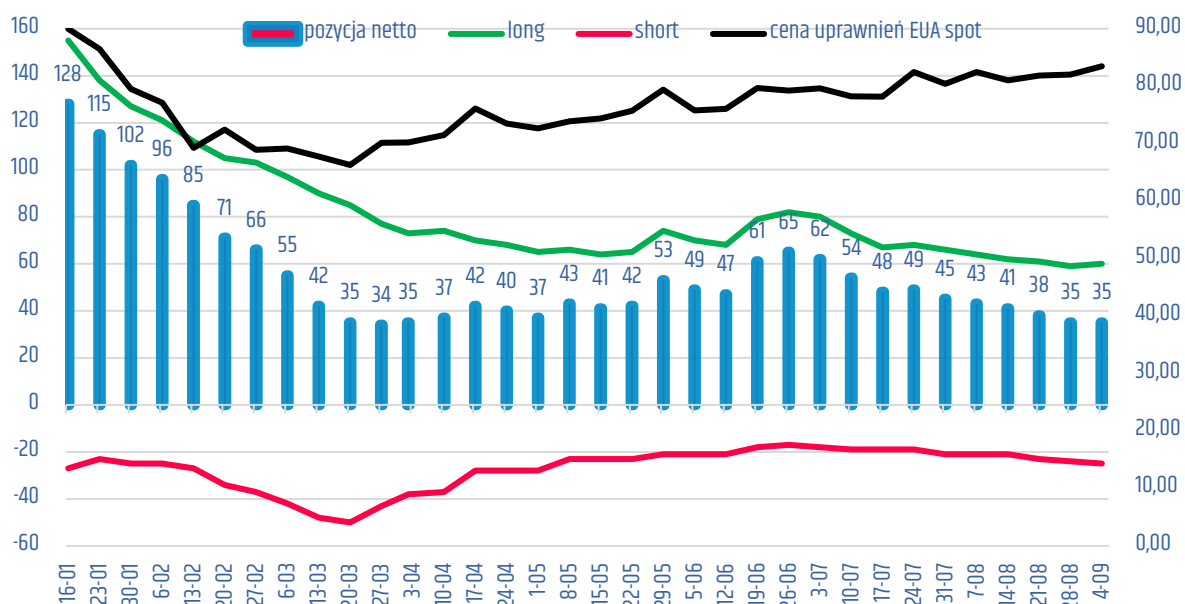
Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie EEX, PE, Rady UE.

Wykres 4. Średnie arytmetyczne ceny uprawnień EUA z rynku spot [w EUR] w latach 2013-2026

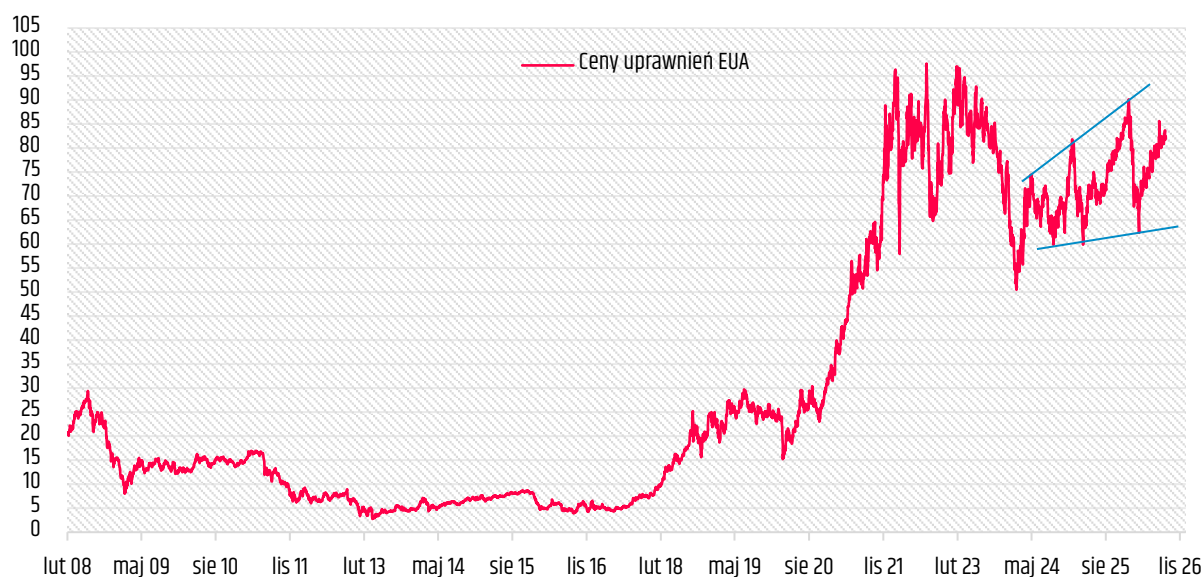
Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (od 26 lutego 2008 do 11 czerwca 2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.)

Wykres 5. Wielkość pozycji (w mln uprawnień) zajmowanych przez Instytucje finansowe na rynku futures wraz z odpowiadającymi im cenami uprawnień na rynku spot w okresie od stycznia 2026 r.

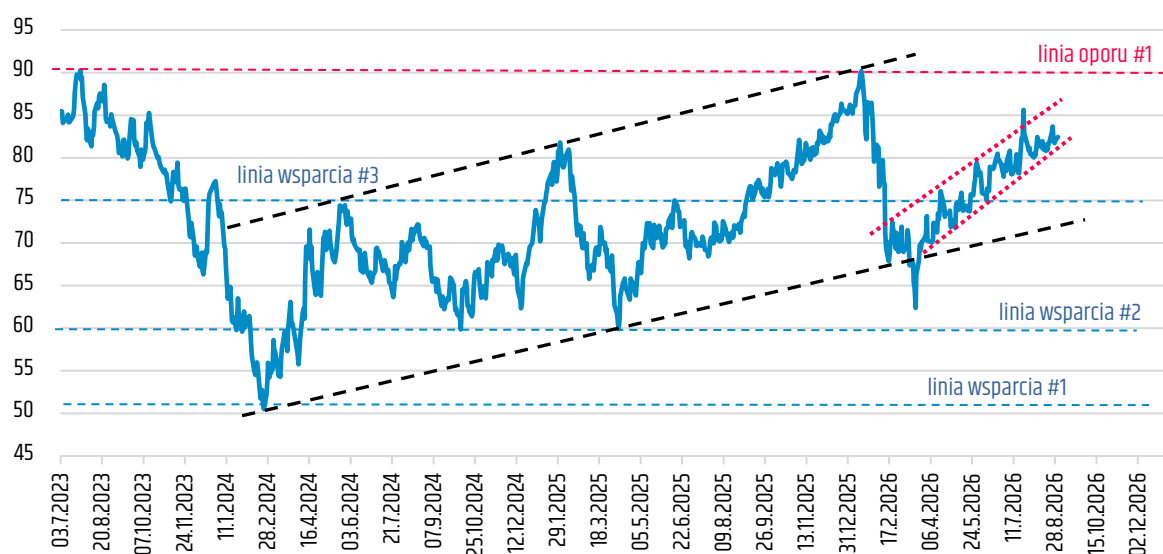

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych ICE/EEX oraz COT

Wykres 6. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2008-2026 [w EUR]

Wykres 7. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2023-2026 z wyznaczonymi liniami oporu i wsparcia [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (od 26 lutego 2008 do 11 czerwca 2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE/ECX, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.).

Celem zobrazowania sytuacji na rynku EU ETS, a także zmienności ceny uprawnień do emisji, w Raporcie z rynku CO₂ zamieszczono wykresy przedstawiające główne trendy cenowe. Wykres 6 prezentuje dane za okres od lutego 2008 r. do sierpnia 2026 r., natomiast wykres 7 przedstawia zakres zmienności cenowej od lipca 2023 r. do sierpnia 2026 r.

Autorzy:

Sebastian Lizak, Robert Jeszke, Aneta Tylka, Marta Rosłaniec, Izabela Zborowska, Anna Serzysko, Michał Lewarski,
Maciej Pyrka, Monika Sekuła

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Kontakt:

Zespół Strategii, Analiz i Aukcji

Krajowy Ośrodek Bilansowania
i Zarządzania Emisjami

Instytut Ochrony Środowiska -
Państwowy Instytut Badawczy

ul. Słowicza 32

02-170 Warszawa

e-mail: raportCO2@kobize.pl

W celu otrzymywania bezpośrednio numerów „Raportu z rynku CO₂” zachęcamy Państwa
do zapisywania się do naszego newslettera:

NEWSLETTER